

און די פרושים זענען ארויסגעגאנגען, און האָפן
אָנגעהויבן האַלטן וויכוחים מיט אים, זוכנדיק פון
אים אַ צייכן פון הימל, כדי אים אויסצופראוון.
און ער האָט טיף געזיפצט אין זיין גייסט, און
געזאָגט: וואָס זוכט דאָס דאָזיקע דור אַ צייכן?
באמת זאָג איך אייך: קיין צייכן וועט נישט געגעבן
ווערן דעם דאָזיקן דור. און האָט זיי פאַרלאָזט,
און איז ווידער איינגעשטיגן אין דעם שיפל, און
איז אַריבערגעפאָרן אויף דער אנדערער זייט.
און זיי האָפן פאַרגעסן מיטצונעמען ברויט; און אַ
הויך איין לעבל האָפן זיי נישט געהאַט מער מיט
זיך אינם שיפל. און ער האָט זיי געוואָרנט, אזוי
צו זאָגן: גיט אַכטונג, היט זיך פאַרן זויערטייג
פון די פרושים און פאַרן זויערטייג פון הורדוס!
און זיי האָפן עס איבערגערעדט איינער מיט דעם
אַנדערן: דאָס איז ווייל מיר האָפן נישט קיין ברויט.
און ישוע האָט עס באַמערקט, און צו זיי געזאָגט:
פאַרוואָס האָט איר (אזעלכע) מחשבות, ווייל איר
האַט נישט קיין ברויט? צי פאַרשטייט איר נאָך
אַלץ נישט און זענט נישט משיג? איז אייער האַרץ
נאָך אַלץ פאַרהאַרטעוועט? איר האָט אויגן און
זעט נישט, און אויערן און הערט נישט? און צי
געדענקט איר נישט, ווען איך האָב צעבראַכן די
פינף ברויטן פאַר די פינף טויזנט, וויפל קערב
פול מיט ברעקלעך, איר האָט אויפגעקליבן? זאָגן
זיי צו אים: צוועלף! און ווען די זיבן (ברויטן)
פאַר די פיר טויזנט, וויפל גרויסע קערב פול מיט
ברעקלעך איר האָט אויפגעקליבן? און זיי זאָגן:
זיבן! און ער האָט צו זיי געזאָגט: צי זענט איר נאָך
אַלץ נישט משיג?
און זיי זענען געקומען קיין בית צידה. און מען

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22